

En defensa dels centres socials autogestionats

Per un ús social de la ciutat. Aturem la criminalització de la okupació

Barcelona és ja una ciutat més acollidora pels negocis i els turistes que pels seus habitants. Mentre el malestar social creix, som espectadors del gir a la dreta de la política municipal. Ara fa poc més d'un any, arribà l'ordenança del civisme i, en els darrers mesos hem vist com es generava des de mitjans i institucions un clima d'alarma social envers les okupacions.

Davant d'això, les persones, col·lectius i entitats sotasignants volem recordar que:

1.- En els darrers anys han estat molt nombroses les associacions que han hagut de tancar les portes com a conseqüència dels preus actuals dels locals que històricament han ocupat. Alhora, els centres socials okupats han suposat una alternativa emergent a aquest rodet. Han establert noves formes d'expressió cultural, social i política, reflex de les noves formes de fer política, imprescindibles per l'avanç de qualsevol societat. Davant aquesta alternativa real, les administracions només han reaccionat com anys enrere es feu amb els sindicats obrers, reprimint-los i criminalitzant-los.

2.- A la ciutat de Barcelona trobem més de 80.000 habitatges buits, que garantitzen el funcionament de l'aparell especulatiu. A més, els preus s'han triplicat mentre que la major part de la població té salaris de 1000 euros o menys, i cada vegada l'endeutament de les famílies en hipoteques és major. L'espiral de precarització de la major part de la població és un fet inapelable i, en conseqüència, s'estableixen noves formes de vincle i expressió social. En aquest context no se'ns ha de fer estrany que moltes persones facin efectiu, de forma directa, un dret vulnerat sistemàticament com és el de l'habitatge digne.

3.- L'Ajuntament va iniciar, amb l'ordenança del civisme, una ofensiva contra l'ús social de l'espai públic, amb la pretensió de limitar-lo a un espai de trànsit però no de relació social. Els centres socials okupats no han escapat d'aquesta ofensiva doncs es plantegen en si mateixos com una extensió de l'espai públic i comú, on es pretén trencar amb la mercantilització de l'espai i el temps al que ens estem veient abocades.

4.- La gran majoria de les okupacions ataca precisament l'ús antisocial d'espais abandonats per grans propietaris i aboga per la seva socialització. Les administracions i molts mitjans de comunicació han contraposat als i les okupes amb el o la petita propietària o l'hipotecat, quan la diferència real es dona entre qui utilitza els espais per a viure-hi i qui els empra per fer negoci. Tot i així, assistim a pretensions per part del consistori municipal d'aprovar els desallotjaments express, a banda de la criminalització de les okupacions. Lluny d'afrontar l'arrel el problema, l'Ajuntament busca reformes en el codi civil i en el penal contra l'ús social dels espais abandonats.

Per tot això, fem una crida a aturar el gir conservador i reaccionari en el que es troba la política municipal. La ciutat té molts reptes, però la resolució dels mateixos no passa per una resposta policial o judicial. Els centres socials okupats d'avui recullen la millor tradició dels ateneus de barri i de les lluites populars, essent espais de creació política i cultural. No matem una de les moltes arrels d'una Barcelona rebel, viva i popular que moltes encara estimem.

Signatura de l'entitat (enviar a cartahereu@moviments.net)